

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/257/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112203270
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Gandžala, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6112203270.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD. a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Márie Trubanovej, PhD., v právnej veci navrhovateľa Orange Slovensko, a. s., so sídlom Prievozská 6/A, 821 09 Bratislava, IČO: 35 697 270, proti odporcovi J. Y., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom R. XXXX/XX, XXX XX U. U., t. č. F. č. XX, XXX XX F., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. Legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, v konaní zastúpeného splnomocneným advokátom JUDr. Igorom Šafrankom, advokátska kancelária so sídlom Važecká 16, 080 05 Prešov, IČO: 42 176 778, o zaplatenie 1.775,50 EUR s príslušenstvom, na základe odvolania vedľajšieho účastníka na strane odporcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, č. k. 13C/45/2012-82 zo dňa 05. 06. 2012, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.110,88 EUR spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania z tejto sumy od 08. 10. 2010 až do zaplatenia, v lehote 15-tich dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia mení tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 115,80 EUR spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania, za dobu omeškania od 08. 10. 2010 až do zaplatenia, všetko v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia a vo zvyšnej časti návrh navrhovateľa zamieta.

Odporcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

Navrhovateľ **n e m á** právo na náhradu trov konania.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania predstavujúce trovy jeho právneho zastúpenia vo výške 271,46 EUR, na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka, advokáta, vedený vo T. a.s., pobočka R., č. ú.: XXXXX-XXX/XXXX, v. s.: XXXXXX, v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd odvolaním napadnutým rozsudkom zaviazal odporcu k povinnosti zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 1.110,88 EUR spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania, za dobu omeškania od 08. 10. 2010 do zaplatenia, v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia (prvý výrok). Konanie v časti o zaplatenie 664,62 EUR zastavil (druhý výrok). Navrhovateľovi vrátil časť zaplateného súdneho poplatku vo výške 32,87 EUR, prostredníctvom príslušného (presne špecifikovaného) daňového úradu (tretí výrok). O trovách konania rozhodol tak, že odporca je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy konania

vo výške 73,63 EUR, v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia (štvrtý výrok). Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania nepriznal (piaty výrok).

V odôvodnení rozsudku okresný súd uviedol, že navrhovateľ sa svojim návrhom domáhal zaplatenia sumy 1.775,50 EUR s príslušenstvom, z titulu neuhradenia ceny poskytnutých telekomunikačných služieb za obdobie od 16. 05. 2010 do 15. 07. 2010 a z titulu zmluvnej pokuty na základe zmlúv o pripojení č. A2800165 zo dňa 22. 12. 2006 a č. A4206296 zo dňa 04. 02. 2009. Poukázal na to, že vo svojom návrhu uviedol, že s navrhovateľom uzatvoril dňa 22. 12. 2006 zmluvu o pripojení a zároveň dodatok k zmluve o pripojení zo dňa 27. 03. 2009, na základe ktorých sa navrhovateľ zaviazal poskytnúť odporcovi služby verejnej mobilnej telefónnej siete a predatť odporcovi koncové telekomunikačné zariadenie a odporca sa zaviazal zaplatiť kúpnu cenu za koncové telekomunikačné zariadenie vo výške 16,27 EUR a cenu za služby poskytované navrhovateľom na základe faktúr po dobu viazanosti 24 mesiacov. Za účelom zabezpečenia plnenia povinností vyplývajúcich zo zmluvy o pripojení bola medzi zmluvnými stranami dohodnutá zmluvná pokuta 497,91 EUR. Ďalej navrhovateľ s odporcom uzatvoril dňa 04. 02. 2009 zmluvu o pripojení a zároveň dodatok k zmluve o pripojení, na základe ktorých sa zaviazal poskytnúť odporcovi program Mobilný Orange Internet Klasik, predatť odporcovi koncové telekomunikačné zariadenie zn. Toshiba G450 a prenosný počítač zn. ASUS F5RL a odporca sa zaviazal zaplatiť kúpnu cenu 0,03 EUR za koncové zariadenie, cenu 0,03 EUR za prenosný počítač a cenu za služby poskytované navrhovateľom na základe faktúr po dobu viazanosti 36 mesiacov. Za účelom zabezpečenia plnenia povinností vyplývajúcich zo zmluvy o pripojení bola medzi zmluvnými stranami dohodnutá zmluvná pokuta 1.161,79 EUR. Odporca riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb za obdobie 15. 05. 2010 - 15. 07. 2010, čím mu zároveň vznikla povinnosť zaplatiť navrhovateľovi zmluvnú pokutu vo výške 1.659,70 EUR.

Písomným podaním pred začatím prvého pojednávania zobrať navrhovateľ svoj návrh v časti zmluvnej pokuty vo výške 664,62 EUR späť s tým, že trval na svojom nároku vo zvyšnej časti zmluvnej pokuty predstavujúcej rozdiel akciovej a predajnej ceny mobilného telefónu, telekomunikačného zariadenia a prenosného počítača. Na základe tohto čiastočného späťvzatie návrhu okresný súd konanie o zaplatenie istiny 664,62 EUR zastavil a nakoľko k čiastočnému späťvzatiu návrhu došlo pred začatím prvého pojednávania rozhodol o vrátení časti zaplateného súdneho poplatku za návrh.

Po vykonanom dokazovaní mal ďalej okresný súd za preukázané, že navrhovateľ poskytoval odporcovi služby verejnej mobilnej telefónnej siete. Využívaním týchto služieb vznikla odporcovi povinnosť uhradiť navrhovateľovi cenu týchto služieb, pričom odporca na pojednávaní dlh voči navrhovateľovi v plnom rozsahu uznal. Vzhľadom na uvedené okresný súd posúdil nárok navrhovateľa na zaplatenie ceny služieb vo výške 115,80 EUR, ako aj nárok na zníženú zmluvnú pokutu vo výške 995,08 EUR za dôvodný, keď sa nestotožnil s názorom vedľajšieho účastníka o neplatnosti dojednania zmluvnej pokuty ako neprijateľnej zmluvnej podmienky. Uvedený zabezpečovací inštitút vzhľadom na výhody, ktoré odporca uzatvorením dodatkov k zmluvám o pripojení získal (výška nadobúdacej ceny mobilného telefónu, telekomunikačného zariadenia a prenosného počítača), nepovažoval za spôsobujúci nerovnováhu, čo sa týka práv a povinností zmluvných strán. Zároveň považoval výšku zmluvnej pokuty za dostatočne určitú a s prihliadnutím na jej zníženie zo strany navrhovateľa aj za primeranú. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 3 a § 146 ods. 2 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku a navrhovateľovi, ktorý mal v prevyšujúcej časti v konaní úspech (v zastavujúcej časti zavinil, že sa konanie muselo zastaviť) priznal právo na náhradu trov konania proti odporcovi, ktorý vo veci úspech nemal a náhradu trov konania si neuplatnil. V konaní neúspešnému vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal.

Vedľajší účastník na strane odporcu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie proti rozsudku okresného súdu vo výroku, ktorým zaviazal odporcu k povinnosti zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 1.110,88 EUR spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania, za dobu omeškania od 08. 10. 2010 do zaplatenia (prvý výrok) a to konkrétne v časti týkajúcej sa zmluvnej pokuty vo výške 995,08 EUR s príslušenstvom a taktiež proti súvisiacim výrokom o trovách konania. Poukázal na to, že súdy Slovenskej republiky už judikovali, že zmluvná pokuta, ktorú v súdnej veci navrhovateľ uplatňuje, je ako neprijateľná podmienka neplatná, pričom konštatoval, že na to poukázal už vo vyjadrení zo dňa 16. 05. 2012. Navrhovateľ napriek uvedeným rozhodnutiam túto zmluvnú pokutu naďalej uplatňuje, aj keď ju už uplatňovať nesmie. Ďalej poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011 zo dňa 24. 04. 2012 a rozsudok Súdneho dvora EÚ C-618/10 zo dňa 14. 06. 2012, v ktorých

bolo určené, že vnútroštátny súd nemôže meniť obsah nekalej podmienky uvedenej v spotrebiteľskej zmluve. Ak totiž uznávame, že súdy judikovali neprijateľnosť predmetnej zmluvnej podmienky, t. j. jej absolútnu neplatnosť, táto zmluvná podmienka je neplatnou celá, bez možnosti jej moderovania alebo iného zníženia. Nič síce nebráni navrhovateľovi zobrat' späť takúto neprijateľnú podmienku, ale nie je ju možné v súdnom konaní priznať len v tej časti, v ktorej zobratá späť nebude. K trovám konania navrhovateľa odvolateľ uviedol, že navrhovateľovi žiadna náhrada trov nepatrí a to už len z dôvodu, že si celorepublikovo uplatňuje v rozpore s § 53a Občianskeho zákonníka absolútnu neplatnú zmluvnú podmienku. Na základe uvedeného vedľajší účastník na strane odporcu navrhol odvolaciemu súdu napadnuté výroky rozsudku okresného súdu zmeniť, žalobu v časti zmluvnej pokuty zamietnuť, navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznať a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznať náhradu trov konania vo výške 271,46 EUR, voči v časti o vymozenie zmluvnej pokuty neúspešnému navrhovateľovi.

Odporca písomným podaním zo dňa 27. 11. 2012 (č. l. 177 spisu) dal k odvolaniu vedľajšieho účastníka súhlas.

Navrhovateľ sa k odvolaniu vedľajšieho účastníka na strane odporcu nevyjadril.

Na základe podaného odvolania krajský súd, ako súd odvolací, vec prejednal v medziach daných odvolaním, v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej „O. s. p.“), bez nariadenia ústneho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., s použitím § 156 ods. 3 O.s.p. a rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti podľa § 220 O.s.p. zmenil a to z týchto dôvodov:

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu danom ustanovením § 212 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „O. s. p.“), t. j. vo výroku, ktorým okresný súd zaviazal odporcu k povinnosti zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 1.110,88 EUR spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania, za dobu omeškania od 08. 10. 2010 do zaplatenia

Vo zvyšku zostalo rozhodnutie okresného súdu ako odvolaním nenapadnuté nedotknuté (§ 206 ods. 2 O. s. p.).

Navrhovateľ sa pôvodným návrhom domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 1.775,50 EUR s príslušenstvom, tvorenej nezaplatenou cenou za poskytnuté telekomunikačné služby vo výške 115,80 EUR a zmluvnou pokutou vo výške 1.659,70 EUR. Po späťvzatí návrhu v časti zmluvnej pokuty vo výške 664,62 EUR, okresný súd vo zvyšku nároku navrhovateľa v plnom rozsahu vyhovel, keď mal za preukázané, že odporca uznal nárok navrhovateľa na zaplatenie ceny telekomunikačných služieb vo výške 115,80 EUR. Zníženú zmluvnú pokutu vo výške 995,08 EUR považoval okresný súd za primeranú vzhľadom na výhody, ktoré odporca získal uzatvorením dodatkov k zmluvám o pripojení a navyše jej zmluvné dojednanie vyhodnotil ako dostatočne určité.

Podľa čl. 2.5 Zmluvy o pripojení - č. zmluvy: A2800165 a jej dodatku zo dňa 27. 03. 2009 „V prípade porušenia niektorej z povinností Účastníka uvedenej v bode 2.3 alebo 2.4 tohto článku (Najmä ale nie len nezaplatenie splatnej ceny za Služby, nedodržanie záväzku uvedeného v bode 2.2 tohto článku, jednostranné ukončenie platnosti Zmluvy alebo tohto Dodatku pred uplynutím doby viazanosti, vykonanie úkonu smerujúceho k ukončeniu platnosti tohto Dodatku pred uplynutím doby viazanosti bez ohľadu na skutočnosť, či naozaj dôjde k ukončeniu jeho platnosti) je Účastník povinný nahradiť Podniku zmluvnú pokutu vo výške 497,91 EUR.

Právo na zmluvnú pokutu podľa tohto bodu vznikne Podniku samotným porušením povinnosti Účastníka, a to v okamihu porušenia povinnosti Účastníkom, pričom toto právo nie je podmienené vykonaním žiadneho úkonu zo strany Podniku (napr. odstúpením od Zmluvy alebo prerušením, či obmedzením poskytovania Služieb v prípade porušenia povinnosti podľa bodu 2.3 písmena č/ tohto článku). Účastník

je zároveň povinný uhradiť Podniku náhradu škodu, ktorej výška presahuje výšku dohodnutej zmluvnej pokuty. Zmluvnú pokutu podľa tohto článku bude Účastník povinný zaplatiť Podniku bez ohľadu na dĺžku doby, ktorá mu ešte zostávala do uplynutia doby viazanosti. Zmluvná pokuta je splatná v lehote uvedenej vo výzve na jej zaplatenie, inak v lehote 14 dní odo dňa doručenia výzvy Podniku Účastníkovi.“

Rovnaké znenie (s výnimkou výšky zmluvnej pokuty stanovenej na sumu 1.161,79 EUR) má aj ustanovenie o zmluvnej pokute v zmluve č. A4206296 a jej dodatku zo dňa 04. 02. 2009.

Rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 13. 08. 2010 č. k. 17C/23/2010-65 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 29. 06. 2011 č. k. 2Co/137/2010 bola zmluvná pokuta rovnakého významu vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Obdobne sa tak stalo aj vo veci Okresného súdu Prešov zo dňa 16. 08. 2010 č. k. 17C/112/2010-35 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 09. 05. 2011 č. k. 18Co/136/2010.

Podľa § 53a ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“) ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky alebo mu na základe takejto podmienky súd uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie túto zmluvnú podmienku vo výroku rozhodnutia (§ 153 ods. 4 O. s. p.).

Ustanovenie § 53a OZ je dôsledkom transpozície Smernice rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej aj „Smernica“), ktorá v čl. 7 ods. 1 ukladá členským štátom zabrániť súvislému používaniu neprijateľných zmluvných podmienok tak, že stanovuje: „Členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.“ S ohľadom na relevantnú judikatúru Súdneho dvora EÚ by nemali byť žiadne pochybnosti o povinnosti súdu zbaviť spotrebiteľa neprijateľnej zmluvnej podmienky a jej poškodzujúcich účinkov. Podľa čl. 6 ods. 1 Smernice totiž členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa, a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok. Ustanovenie čl. 6 ods. 1 Smernice sa má považovať za kogentné ustanovenie a ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa má poskytnúť v režime pravidiel verejného poriadku (uznesenie Súdneho dvora EÚ vo veci C-76/10 POHOTOVOS´T/Korčkovská, bod 50), teda pravidiel, na ktorých rešpektovaní musí štát bezvýhradne trvať a ktorých rešpektovanie je povinný za každých okolností vyžadovať. Správnosť uvedeného záveru je potvrdená aj rozsudkom Súdneho dvora (ES) vo veci C-334/92 zo dňa 16.12.1993 Teodoro Wagner Miret proti Fondo de Garantía Salarial body 20, 21, kde Súdny dvor EÚ judikoval, že keď sa vykladá a aplikuje vnútroštátne právo, každý vnútroštátny súd musí predpokladať, že štát mal v úmysle v plnom rozsahu splniť povinnosti vyplývajúce z príslušnej smernice. Ako uviedol Súdny dvor v rozsudku v prípade 106/89 Marleasing v La Comercial Internacional de Alimentación [1990] ECR I-4135, bod 8, pri použití vnútroštátneho práva, či dotknuté ustanovenia boli prijaté pred alebo po smernici, vnútroštátny súd je povolaný interpretovať ho v čo najväčšej možnej miere, vo svetle znenia a účelu smernice, aby dosiahol cieľ sledovaný smernicou v súlade s odsekom 3 článku 189 Zmluvy. Zásada výkladu v súlade so smernicami musí byť dodržiavaná najmä tam, kde

vnútroštátny súd zvažuje, ako v prejednávanej veci, či skôr účinné ustanovenia vnútroštátneho práva spĺňajú požiadavky príslušnej smernice. Rovnako podľa rozsudkov Súdneho dvora (ES) vo veci 14/83 zo dňa 10.4.1984 Sabine von Colson a Elisabeth Kamann proti Land Nordrhein-Westfalen a vo veci 79/83 zo dňa 10.4.1984 Doroty Harz proti Deutsche Tradax GmbH platí, že povinnosť členských štátov vyplývajúca zo smernice dosiahnuť výsledok stanovený smernicou a ich povinnosť podľa článku 5 Zmluvy prijať všetky primerané opatrenia, všeobecné alebo konkrétne, s cieľom zabezpečiť splnenie tejto povinnosti, je záväzná pre všetky orgány členských štátov, v rámci ich jurisdikcie, vrátane súdov. Z toho vyplýva, že pri aplikácii vnútroštátneho práva a najmä ustanovení vnútroštátneho práva zavedených osobitne s cieľom implementovať smernicu (v prejednávaných veciach 76/207), je vnútroštátny súd povinný vykladať svoje vnútroštátne právo vo svetle znenia a účelu smernice s cieľom dosiahnuť výsledok podľa tretieho odseku článku 189.

Ustanovenie § 53 ods. 1 OZ predstavuje zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktorý zákaz vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie. Takéto rozhodnutie nepredstavuje prekážku rozsúdenej veci (*res iudicatae*), ak by však dodávateľ opätovne uplatnil žalobou plnenie na základe tej istej (alebo významovo rovnakej) neprijateľnej podmienky, konajúci súd musí žalobu uplatňujúcu plnenie z takejto zmluvnej podmienky zamietnuť, pričom už nie je potrebné, aby opätovne zdôvodňoval jej neprijateľnosť. Výrok právoplatného rozsudku, ktorým bola zmluvná podmienka určená za neprijateľnú (§ 153 ods. 4 O. s. p.) je totiž záväzný pre všetky orgány. Takáto zmluvná podmienka je teda absolútne neplatná (§ 53 ods. 5 OZ). Jej ďalším používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav a potenciálne priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom. Ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu a popieranie vysokého záujmu EÚ na ochrane práv spotrebiteľa. Zákaz používania vychádzajúci z právoplatného rozsudku súdu sa týka celého textu predmetnej zmluvnej pokuty a (s poukazom na jej absolútnu neplatnosť) je bez významu jej čiastočné moderovanie späťvzatím návrhu navrhovateľom alebo moderáciou jej výšky súdom podľa § 545a OZ. Predpokladom moderácie výšky zmluvnej pokuty je totiž platnosť zmluvného dojednania, ktorým bola zmluvná pokuta konštituovaná. Povedané inak, absolútne neplatnú zmluvnú pokutu súd nemôže moderovať, a v prípade, ak účastník konania, ktorý zmluvnú pokutu uplatňuje, túto zníži formou čiastočného späťvzatia návrhu, jeho návrhu vo zvyšku zmluvnej pokuty (pre jej absolútnu neplatnosť) nemožno vyhovieť.

Zákaz ďalšieho používania neprijateľnej podmienky v demokratickej spoločnosti by mal byť samozrejмый a rešpektovaný subjektmi práva ipso facto. Ak teda existuje zákonná povinnosť zdržať sa protiprávneho konania (v podobe používania neprijateľnej zmluvnej podmienky) je celkom legitímne očakávať, že dodávateľ bude právnou povinnosť rešpektovať a od spotrebiteľov nebude požadovať plnenie v rozpore s dobrými mravmi, majúce svoj základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke. Takéto - prirodzene anticipované konanie - je nielen prejavom rešpektu k právu, k hodnotám právneho poriadku a k zásadám súkromného práva, ale osobitne prejavom konania v súlade s dobrými mravmi a v súlade s povinnosťou odbornej starostlivosti (§ 2 písm. u/ zákona č. 250/2007 Z. z.). Vo svetle tejto argumentácie odvolací súd vyjadruje znepokojenie nad postupom navrhovateľa, ktorý napriek skutočnosti, že mal vedomosť o existencii právoplatných rozhodnutí, ktorými bola určená zmluvná podmienka za neprijateľnú, plnenia z rovnakej zmluvnej podmienky návrhmi na začatie konania aj naďalej voči spotrebiteľom uplatňuje.

Vzhľadom na uvedené, nakoľko navrhovateľ sa návrhom na začatie konania domáhal o.i. aj plnenia zo zmluvnej pokuty, ktorá bola už skôr súdmi SR právoplatne určená za neprijateľnú, s poukazom na skutočnosť, že výroky uvedených súdnych rozhodnutí sú (aj) pre odvolací súd záväzné, neostávalo odvolaciemu súdu nič iné len napadnutý výrok, ktorým okresný súd odporcu zaviazal zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.110,88 EUR spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania z tejto sumy od 08. 10. 2010 až do zaplatenia v lehote 15-tich dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia zmeniť (podľa § 220 O. s. p.) tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 115,80 EUR spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania z tejto sumy od 08. 10. 2010 až do zaplatenia, v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia a vo zvyšnej časti (týkajúcej sa uplatňovanej zmluvnej pokuty vo výške 995,08 EUR) návrh navrhovateľa zamietnuť.

Podľa § 224 ods. 1, 2 O. s. p., ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie. Ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o trovách konania na súde prvého stupňa.

Podľa § 142 ods. 1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 142 ods. 2 O. s. p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

O povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 151 ods. 1 prvá veta O. s. p.).

Pri rozhodovaní o trovách celého konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 224 ods. 1, 2, v spojení s § 142 ods. 1, 2 a § 151 ods. 1 O. s. p.. Odporca bol v konaní úspešný v rozsahu 93,48 % a neúspešný v rozsahu 6,52 %, preto mu podľa § 142 ods. 2 O. s. p. vzniklo právo na náhradu 86,96 % (93,48 % - 6,52 %) účelne vynaložených trov konania. Nakoľko si však trovy konania neuplatnil (§ 151 ods. 1 O. s. p.) a existenciu jeho trov konania nemal odvolací súd preukázanú ani zo spisu (§ 151 ods. 2 O.s.p.), náhradu trov konania mu nepriznal. Navrhovateľovi, ktorý si uplatnil náhradu trov konania vo výške 73,63 EUR právo na náhradu trov konania nevzniklo, keď bol v konaní v prevažnej miere neúspešný. Jeho úspech v konaní predstavuje 6,52 %, zatiaľ čo neúspech až 93,48 %. Vedľajší účastník na strane odporcu, ktorý do konania vstúpil len v rozsahu navrhovateľom uplatňovanej zmluvnej pokuty bol v konaní plne úspešný, preto mu podľa § 142 ods. 1 O. s. p. vzniklo právo na náhradu 100 % účelne vynaložených trov konania voči navrhovateľovi, ktorý v časti uplatňovanej zmluvnej pokuty nebol vôbec úspešný.

Vedľajší účastník na strane odporcu si spolu s odvolaním uplatnil trovy celého konania vo výške 271,46 EUR, pozostávajúce z odmeny za 3 úkony právnej služby (prevzatie a príprava právneho zastúpenia v sume 81,33 EUR, vyjadrenie zo dňa 16. 05. 2012 v sume 81,33 EUR a odvolanie zo dňa 19. 07. 2012 v sume 40,67 EUR), z náhrady výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné v sume 22,89 EUR (3 x 7,63 EUR) a z DPH vo výške 45,24 EUR. Pri určovaní tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby pritom vychádzal z hodnoty navrhovateľom uplatňovanej zmluvnej pokuty vo výške 1.659,70 EUR a kapitalizovaného úroku z omeškania z uvedenej sumy ku dňu poskytovania právnych služieb vo výške 229,18 EUR. S uvedeným určením tarifnej odmeny za jednotlivé úkony právnej služby sa však odvolací súd nemohol stotožniť.

I keď možno konštatovať, že na určenie výšky trov právneho zastúpenia sa zákon č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len "zák. č. 71/1992 Zb.) priamo nevzťahuje, súdna prax zastáva názor, že pri aplikácii Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len "vyhláška") je analogická aplikácia uvedeného zákona prípustná (viď Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15. 04. 2011, sp. zn. 5 M Cdo 17/2010). Preto ak okresný súd (správne) vyrubil súdny poplatok z návrhu (podľa § 7 ods. 1, 2 zák. č. 71/1992 Zb., s použitím Položky 1 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu k zák. č. 71/1992 Zb.) vo výške 6 % len zo samotnej v konaní uplatňovanej istiny (1.775,50 EUR), analogicky treba považovať uvedenú sumu po odpočítaní sumy 115,80 EUR (v ktorej časti vedľajší účastník na strane odporcu do konania nevstúpil) za tarifnú hodnotu veci v zmysle § 9 ods. 1 vyhlášky. Základná sadzba tarifnej odmeny za každý úkon právnej služby sa potom určí podľa § 10 ods. 1 vyhlášky na sumu 71,37 EUR. Vedľajší účastník na bránenie práva odporcu v konaní účelne vynaložil 3 úkony právnej služby, za ktoré mu vznikol nárok na odmenu v celkovej sume 214,11 EUR nasledovne: príprava a prevzatie zastúpenia v sume 71,37 EUR (§ 14 ods. 1 písm. a/ vyhlášky), vyjadrenie zo dňa 16. 05. 2012 v sume 71,37 EUR (§ 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky) a podanie odvolania zo dňa 19. 07. 2012 v sume 71,37 EUR (§ 14 ods. 1 písm. e/ vyhlášky a nie podľa § 14 ods. 3 písm. b/ vyhlášky, ako to uviedol odvolateľ). Následne vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vzniklo právo na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné za 3 úkony á 7,63 EUR, teda spolu 22,89 EUR. Nakoľko je právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane odporcu

platiteľom dane podľa osobitného predpisu, podľa § 18 ods. 3 vyhlášky sa zvyšuje jeho odmena a náhrady o 20 %-nú daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu, v prejednávacom prípade o sumu 47,4 EUR.

Celkovo teda vedľajší účastník na strane odporcu v konaní účelne vynaložil trovy vo výške 284,4 EUR. Nakoľko si však v písomnom vyúčtovaní uplatnil trovy len vo výške 271,46 EUR a odvolací súd bol týmto návrhom viazaný, zaviazal navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy celého konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v uplatnenej výške 271,46 EUR, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu, a to v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Odvolaním nenapadnuté výroky rozsudku okresného súdu o čiastočnom zastavení konania a o vrátení časti zaplateného súdneho poplatku zostali nedotknuté (§ 206 ods. 2 O. s. p.).

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.